

Nasze początki

Dzień 21 czerwca 1993 roku to dzień formalnego prawomocnego zarejestrowania naszej organizacji w rejestrze Stowarzyszeń prowadzonym w Sądzie Okręgowym w Szczecinie.

Do tego czasu na terenie naszego regionu kobiety z problemem onkologicznym piersi, po opuszczeniu szpitala, pozostawały same, niepewne swej przyszłości i pełne ogromnych przeżyć psychicznych.

W tej sytuacji kobiety po operacjach szukały się aby wymieniać wzajemnie doświadczenia i znaleźć w innej wsparcie. Były to spotkania przypadkowe, o charakterze towarzyskim a miały miejsce w sklepie, przy okazji zaopatrywania się w niezbędne dla nas akcesoria. Pracowała w nim jedna z naszych koleżanek - Elżbieta Trocha.

Wśród tych kobiet była Ela Wolska-Gruca, adwokat, która jako jedna z 15 założycielek, podjęła się formalnej organizacji stowarzyszenia, a także została wybrana na pierwszą przewodniczącą Stowarzyszenia, które przybrało nazwę Stowarzyszenie Kobiet po Mastektomii „AGATA”. Sklep przy ulicy Jagiellońskiej nr 95 stał się pierwszą tymczasową siedzibą Stowarzyszenia, dzięki życzliwości właścicielki sklepu p. Elżbiety Grączewskiej. Wśród założycielek Stowarzyszenia były koleżanki, które do dzisiaj są naszymi członkiniami: Elżbieta Wolska-Gruca, Zofia Dąbrowska, Jadwiga Wdowiak, Bogusława Kuśnierz, Kazimiera Prusak, Renata Kirkiewicz, Mirosława Szulwińska, Hanna Animucka

Stowarzyszenie przyjęło własne logo w postaci listka koniczyny z wkomponowanym sercem, zaprojektowane dla nas przez plastyczkę Książnicy Szczecińskiej panią Urszulę Kremer.

Od początku spotykałyśmy się z ogromną życzliwością osób fizycznych, władz samorządowych, Szpitala Onkologicznego i bardzo wielu instytucji. Nie sposób wszystkich wymienić lecz szczególny ukłon należy się pani dyrektor Krystynie Pieczyńskiej i pani doktor Małgorzacie Foszczyńskiej z Regionalnego Szpitala Onkologicznego. Istotne wsparcie uzyskałyśmy ze strony władz samorządowych a szczególnie od pełnomocnika ds. osób Niepełnosprawnych Jacka Ciochonia i pani Beaty Andruszkiewicz. Wspierały nas finansowo nawet takie organizacje ogólnopolskie jak: Polski Komitet Zwalczenia Raka, Zakład Rehabilitacji Instytutu Onkologii w Warszawie szczególnie dr Krystyna Mika czy też Federacja Polskich Klubów Amazonek z siedzibą w Warszawie.

Medialnie wspierało nas Polskie Radio Szczecin z zaangażowaną w naszą sprawę red. Kingą Brandys i Katarzyną Tokarczyk a także dzienniki Głos Szczeciński i Kurier Szczeciński. Użyczały nam swych łamów aby można było dotrzeć z informacją do kobiet jeszcze nie znających nas, nie zrzeszonych i stymulować pomoc finansową sponsorów.

Po około 5-ciu miesiącach bo już w listopadzie 1993 r. Zarząd Miasta wskazał nam pomieszczenia przy ulicy Bogusława 15 (ok. 90 m²) i po zawarciu umowy najmu, podjęliśmy kapitalną przebudowę lokalu zastanego w kompletnej ruinie. Dzięki pomocy uzyskanej z Urzędu Miasta, pomocy swoich rodzin i własnej pracy – siedziba błyszczą i w grudniu 1993 roku nasza Sala Rehabilitacyjna zostaje już wpisana do rejestru jako Niepubliczny ZOZ pod kierownictwem pani mgr Marii Kuźmińskiej. Przeszkolona w Instytucie Onkologii w Warszawie rehabilitantka – Grażyna Tałandziewicz rozpoczyna profesjonalną gimnastykę rehabilitacyjną oraz naukę automasażu. Prowadzone są również zajęcia rehabilitacyjne na basenie. Wszystkie zajęcia odbywają się dzięki finansowej pomocy Wydziału Zdrowia Urzędu Miejskiego w Szczecinie. Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych wspiera finansowo członkinie Stowarzyszenia wyjeżdżające co roku na turnusy rehabilitacyjne.

W maju 1994 roku nasze Stowarzyszenie zostało przyjęte w poczet członków Federacji Polskich Klubów Kobiet po Mastektomii w Warszawie, a Prezes Stowarzyszenia została wybrana do Zarządu tej Federacji.

Amazonki gotowe nieść pomoc kobietom, które są tuż po operacji przechodzą specjalistyczne szkolenia i służą wsparciem, dodają otuchy, dostarczają informacji koleżankom w szpitalach..

Dalszy rozwój

Po pięciu latach budowania Stowarzyszenia przez Elżbietę Grucę Walne Zebranie Członkiń Stowarzyszenia w dniu 16 września 1998r. powołuje nowy Zarząd. Nowa prezes Lucyna Blacha przystępuje do prowadzenia Stowarzyszenia z dużym zapałem i mnóstwem pomysłów. W tej kadencji miało miejsce wiele istotnych dla Stowarzyszenia działań:

- remont siedziby przy ul. Bogusława 15
- uroczyste obchody VI rocznicy powstania Stowarzyszenia
- remont i przeprowadzka do nowej siedziby przy ul. Kopernika 7
- rozbudowa nowej siedziby (szatnia i sala na piętrze)
- rozpoczęcie realizacji programu PARTNER, który skutkuje zapewnieniem środków finansowych między innymi na niezbędne amazonkom drenaże limfatyczne
- zakup komputera i kserokopiarki
- rozpoczęcie wydawania bezpłatnego Biuletynu Informacyjnego dla amazońek – wydano 5 numerów
- otwarcie Punktu Konsultacyjnego dla kobiet z diagnozą ale jeszcze przed operacją
- rozpoczęcie dyżurów przy Telefonie Zaufania

- pogadanki w szkołach ponadpodstawowych i liceach na temat zagrożenia, profilaktyki chorób nowotworowych piersi i nauka samobadania piersi na fantomach
- udział amazoнок w podróżach Mammobusem do środowisk wiejskich naszego regionu
- udział we wszystkich akcjach promujących zdrowie kobiet na terenie naszego miasta.

Jednak nie byłoby tylu ważnych przedsięwzięć gdyby nie wsparcie bardzo wielu wspańiałych ludzi i instytucji. Wśród nich wymienić należy: Edwarda Runowicza – Prezydenta Szczecina, Jacka Jekiela i Dariusza Wieczorka – Wiceprezydentów, Dominika Górskiego – Przewodniczącego Rady Miasta, Aleksandrę Białonowicz, Halinę Maciejewicz, Jacka Ciochonia, Beatę Andruszkiewicz, Pawła Szczyrskiego, Annę Stępień - pracowników Urzędu Miasta. Dzięki życzliwości dyrekcji i pracowników Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie Stowarzyszenie uzyskało środki na szeroką działalność rehabilitacyjną.

Nasze Stowarzyszenie wiele zawdzięcza Dyrekcji Rejonowego Szpitala Onkologicznego w osobach Pani Dyrektor Krystyny Pieczyńskiej, dr Sabiny Mikee i dr Bogny Omachel. Znaczący wpływ na nasze działania miała bardzo dobra współpraca z profesorem Janem Lubińskim , profesorem Wenancjuszem Domagałą i innymi życzliwymi Amazonkom lekarzami.

Wśród instytucji które znacząco wspierały naszą działalność należy wyróżnić: banki PKO BP, NBP, PEKAO SA oraz Unizeto, ENEA, Heuthes.

Po upływie kolejnych pięciu lat funkcjonowania i znacznego rozwoju naszego Stowarzyszenia pod kierownictwem Lucyny Blachy wybrany zostaje nowy zarząd.

Stabilizacja

Walne Zebranie Członkiń w dniu 11 czerwca 2003 r. powołuje nowy Zarząd Stowarzyszenia z koleżanką Elżbietą Borzymowską jako prezesem. Ponieważ skład Zarząd stanowią koleżanki, które dotąd nie uczestniczyły w prowadzeniu stowarzyszenia, trwa praca nad wyborem najbardziej optymalnej formuły zarządzania. Po kilku miesiącach działalności Stowarzyszenia prezesowanie przejmuje kol. Dorota Sujak a od września 2004 r. do dnia dzisiejszego – Ryszarda Olszewska- Łapko.

Nowy Zarząd kontynuuje wszystkie dotąd prowadzone działania ale największy nacisk kładzie na integrację coraz liczniejszej grupy zrzeszonych amazoнок. W ciągu tej kadencji podwoiła się liczba naszych członkiń. Zarząd zabiega o to, aby każda z członkiń oprócz podstawowej rehabilitacji fizycznej i psychicznej znalazła u nas coś więcej: przyjaźń, radość, poczucie bezpieczeństwa, zrozumienie, akceptację swojej osoby, wiedzę z różnych dziedzin, zdobycie nowych umiejętności. Uznałyśmy, że to wszystko potrzebne jest każdej z nas do pełnej rehabilitacji. Jesteśmy dumne, że to zamierzenie udało nam się w pełni zrealizować. Mimo, że

jest nas tak dużo znamy się wszystkie, bardzo się lubimy, chcemy ze sobą przebywać wspólnie spędzać czas, wzajemnie sobie pomagać w trudnych chwilach. Jest to zasługa licznej grupy koleżanek, które zaangażowały się w organizację wielu przedsięwzięć o charakterze integracyjnym takich jak:

- organizacja Jubileuszu 10-lecia istnienia Stowarzyszenia – z powodu braku środków finansowych bardzo skromna ale dzięki entuzjazmowi i wielkiej pracy naszych członkiń piękna i udana uroczystość
- kompleksowa profesjonalna rehabilitacja psychofizyczna w postaci gimnastyki, drenaży limfatycznych, warsztatów psychologicznych, spotkań indywidualnych, muzykoterapii połączonej z relaksacją
- przeszkolenie drugiej rehabilitantki w zakresie przeprowadzania drenaży limfatycznych co umożliwiło zwiększenie ilości wykonywanych drenaży z 90 do 150 miesięcznie
- turnusy rehabilitacyjne – od kilku lat organizujemy co roku po 4 turnusy dla ok. 90 amazonek
- turystyczne imprezy integracyjne - 50 amazonek wyjeżdża każdego roku w piękne zakątki naszego kraju
- coroczny udział 50 koleżanek w Ogólnopolskiej Pielgrzymce Amazonek w Częstochowie
- comiesięczne wspólne wyjście amazonek i ich rodzin do teatru, operetki, filharmonii
- liczny udział koleżanek we wszystkich akcjach promujących zdrowy tryb życia i zachęcających do profilaktyki na terenie naszego miasta: „Różowa i niebieska wstążka”, „Moje pierwsze usg”, „Dzień walki z chorobami nowotworowymi” itp.
- organizowanie spotkań szkoleniowych – z najlepszymi specjalistami w dziedzinie onkologii, dermatologii, reumatologii, endokrynologii, genetyki oraz spotkań integracyjnych takich jak: Święto Patronki Stowarzyszenia, Walentynki, Dzień Kobiet, Dzień Wiosny, spotkanie wielkanocne, Andrzejkki, spotkanie opłatkowe.
- bardzo liczny udział koleżanek w organizowanych przez nas regionalnych konferencjach edukacyjnych: w 2005 roku konferencja pod hasłem Trzeba walczyć Amazonko”, w 2006 roku konferencja – „Rak piersi od A do Z” w 2007 roku – „Chemioterapia w domu”, również liczny udział w konferencji „Poznaj swój nowotwór – to ma znaczenie” zorganizowanej przez koszalińskie Amazonki.
- udział ochotniczek wspólnie z dr Sabiną Mikee w spotkaniach z młodzieżą szkół gimnazjalnych i licealnych, poświęconych zagrożeniom i profilaktyce chorób nowotworowych piersi i nauce samobadania piersi (ok. 100 takich spotkań)
- wspólna bezpłatna nauka języka niemieckiego i angielskiego
- zdobywanie wiedzy z obsługi komputerów: początkowo dzięki współpracy z dyrekcją LO nr 1, a następnie dzięki uzyskanemu grantowi z Fundacji „Ośka”

- zorganizowanie chóru, który umiła swoimi występami nasze wewnętrzne uroczystości
- zwiększająca się z roku na rok liczba „dziennikarek” piszących do naszego Biuletynu to sygnał, że mamy poczucie swojej wartości i nie boimy się publicznie otwierać .
- liczny udział koleżanek w audycjach radiowych i telewizyjnych

Nie sposób w krótkim wystąpieniu wymieniać wszystkie działania , które miały miejsce przez ostatnie 5 lat kadencji, ale należałoby jeszcze dołączyć te, które miały istotny wpływ na realizację wszystkich naszych poczynań. Należy do nich zaliczyć:

- składanie aplikacji o dofinansowanie zadań statutowych Stowarzyszenia do PFRON-u (Partner II i Partner III) , MOPR-u i Urzędu Miejskiego
- pozyskanie życzliwych nam sponsorów: PKO BP SA., Heuthes, Finonmar, Pofam, Amoena, Pierre Fabre Medicament, Celon Pharma, Bayer Schering Pharma, Med.-El, Zakład Wodociągów i Kanalizacji, Calbud, Cukiernia Mistrza Jana, Przedsiębiorstwo Zarządzania Nieruchomościami, Poczta Polska,
- uzyskanie dla Stowarzyszenia statusu Organizacji Pożytku Publicznego – pozwoliło nam na poczucie bezpieczeństwa finansowego
- bardzo dobra współpraca ze służbami medycznymi a szczególnie z:
 - Dyr. Krystyną Pieczyńską i Sabiną Mikee z Zachodniopomorskiego Centrum Onkologii
 - Prof. Janem Lubińskim z Międzynarodowego Centrum Nowotworów Dziedzicznych
 - Dr Marią Herczyńską z Oddziału Rehabilitacji i Reumatologii Szpitala Wojewódzkiego przy ul. Arkońskiej
 - Prof. Wenancjuszem Domagałą z Zakładu Patomorfologii Pomorskiej Akademii Medycznej
 - Doc. Józefem Kładnym z Oddziału Onkologicznego Szpitala na Pomorzanach
- uzyskanie statusu Organizatora Turnusów - zwiększyło dostępność uzyskania dofinansowania do rehabilitacji w ramach pobytów na turnusach
- zmiana formy użytkowania naszej siedziby- wynajem bezczynszowy
- zakup nowego sprzętu rehabilitacyjnego (rowery, bieżnia, materace, koce, duże piłki rehabilitacyjne)
- remont siedziby Stowarzyszenia,
- organizacja nowego biura (wszystkie członkinie Zarządu posiadają umiejętność pracy z komputerem). Każdego dnia dyżuruje członkini Zarządu wspierana przez dwie tzw. dyżurne w tym jedna ochotniczka. Zakupiono nowy komputer, drukarkę i kserokopiarkę.
- przygotowanie gabinetu masażu spełniającego szczególne wymagania sanitarne
- zlecenie prowadzenia rachunkowości Stowarzyszenia do Biura Rachunkowego posiadającego

licencję

- założenie i prowadzenie strony internetowej Stowarzyszenia - w języku polskim, angielskim i niemieckim

- wydanie 11 edycji Biuletynu Informacyjnego

- zmiana nazwy i struktury organizacyjnej – powołanie sekcji tematycznych wspierających działania Zarządu

Podejmowane przez nas w ciągu minionych 15 lat działania wyglądają imponująco, zważając na fakt, że dokonały tego kobiety po przejściach i wcale nie profesjonalistki w dziedzinie zarządzania tak dużymi organizacjami. Twórczyniami tego sukcesu nie są tylko wymienione dotąd z nazwiska przewodniczące Stowarzyszenia ale również ogromna rzesza członkiń kolejnych zarządów, ochotniczek wspierających chore pacjentki w szpitalach i „szarych” członkiń naszego Stowarzyszenia.

Pozwolę sobie wymienić tylko część tych najbardziej zaangażowanych i najdłużej pracujących społecznie na rzecz naszego stowarzyszenia:

- Janina Miłek-Szkudlarek – od 10 lat naczelną kronikarką, ochotniczką

- Zofia Dąbrowska – przez 8 lat skarbnik Stowarzyszenia

- Joanna Łukomska - przez wiele lat członek zarządu, od początku redaktor naczelną biuletynu,

- Dorota Wrońska – Janiszyn – członek obecnego zarządu – między innymi organizatorka kilkunastu turnusów rehabilitacyjnych i imprez turystyczno- integracyjnych, ochotniczką

- Irena Adamowicz – szefowa ochotniczek

- Janina Nowak, Janina Żyźniewska – członkinie zarządu stowarzyszenia w latach 1997 – 2003

- Maria Jakubowska, Mirosława Mackiewicz – organizatorki spotkań edukacyjnych i kulturalnych dla członkiń Stowarzyszenia, ochotniczki

- Joanna Żurawska Flemming - fotograf, poetka, ochotniczką

- Urszula Olszewska – skarbnik zarządu w latach 2003 – 2007 i od lat autorka wielu artykułów do naszego biuletynu

- Bogusława Szponarska - przez wiele lat wspierała merytorycznie pracę zarządu, autorka wielu artykułów do biuletynu, ochotniczką

Jadwiga Skrzyszewska –członek poprzedniego zarządu

- Krystyna Staniszevska – animatorka spotkań poetyckich, autorka wielu artykułów i wierszy do biuletynu

- Halina Bednarska, Mirosława Cichońska, Anna Grunwald, Krystyna Kapcio, Barbara Karpieńia, Halina Karpińska, Janina Koput, Janina Kowalczyk, Marianna Kowalik, Stanisława Krzywiecka, Danuta Kubicka, Stefania Kusyk, Bogusława Kuśnierz, Dorota Lebioda, Hanna Miłkowska, Wanda Mochol, Kazimiera Prusak, Puzoń Krystyna, Zofia

Ratajczak, Ewa Sobiech, Danuta Tymińska, Maria Wieczorek - ochotniczki to nasza sztandarowa działalność i duma.

Od lat niosą otuchę i wsparcie kobietom chorym na raka piersi w najtrudniejszym momencie jeszcze w szpitalu, bezpośrednio po operacji lub tuż przed nią. Biorą również udział we wszystkich akcjach na terenie naszego miasta, poświęconych profilaktyce chorób nowotworowych.

Szczególnie serdeczne podziękowania kierujemy do naszych terapeutek, które pracują z nami na co dzień: dziękujemy Katarzynie Skumiał i Gracjanie Stefańskiej - wspaniałym rehabilitantkom, dziękujemy Małgorzacie Krause- muzykoterapeutce i psycholog Iwonie Smyk Kazana. Dzięki ich oddaniu i znakomitym kwalifikacjom szybko i skutecznie dochodzimy do zdrowia fizycznego i psychicznego.

Stowarzyszenie Amazonek „Agata”, podobnie jak wszystkie bliźniacze stowarzyszenia w naszym kraju, opierając się na społecznej pracy członkiń, przez te wszystkie lata wypełniało lukę w systemie opieki zdrowotnej jaką jest profesjonalna rehabilitacja psychofizyczna kobiet po operacjach raka piersi. W miarę sił i środków będziemy to robić dalej, najlepiej jak potrafimy mając jednak nadzieję, że powstanie w naszym mieście ośrodek z prawdziwego zdarzenia, który zajmie się profesjonalnie amazonkami. Pierwsza „jaskółka” jaką jest Oddział Rehabilitacji w Szpitalu Wojewódzkim przy ul. Arkońskiej daje nam poczucie, że nasze marzenia mogą się spełnić. Tego życzę sobie i wszystkim amazonkom.

Ryszarda Olszewska-Łapko

P.S. Przedstawiając historię Stowarzyszenia w latach 1993 -2003 korzystałam z pisemnych wypowiedzi Elżbiety Wolskiej-Grucy i Lucyny Blachy.